

Samenes Venn

Organ for Norges Samemisjon nr. 8 – 2011 Årgang 86

Kretsårs møte i Troms krets av Samemisjonen den 21. og 22. mai

Tekst og foto: Hjørdis Steilbu

Troms krets av Samemisjonen hadde også i år sitt årsmøte på Tømmerneset leirsted i Sørreisa. Det er greit og trivelig på alle måter. Vi var 18 personer som møtte opp til årsmøtet.

Årsmøtet ble åpnet med at Geir Holmstad ønsket deltakerne velkommen. Kjell Iversen fra Misjonssambandet talte på åpningsmøtet kl. 11.00. Han snakket over Matt. 5. 13. "Vi er jordens salt, verdens lys, la oss hjelpe hverandre fram på veien. Oppgløde hverandre til kjærlighet og gode gjerninger. Alle kan falle, men alle som vil kan bli reist opp igjen". En god bibeltime ble avslutta med velsignelsen og vi sang "Tenn meg Jesus, la meg være hver en dag et lys for deg".

Under årsmøtet ble årsmeldingen og regnskapet lagt fram - og godkjent. I samtalen ble det tatt opp det som hadde skjedd med vår Kola-sekretær tidligere på året. Flere hadde nok gruet seg litt til denne "vanskelige samtalen", men det ble et godt og velsigent møte. Vi hadde besøk av Magne Gamlemshaug som kunne gi oss god orientering om saken og prosessen videre. Årsmøtet var fornøyd med informasjonen som ble gitt av "generalen", og konkluderte med at vi nå må vi virkelig stå på, ikke svikte de som trenger oss. Det viktigste av alt er å be Gud om å få vende alt til det gode for oss, som det står; "... for de som elsker Gud" (Rom. 8, 28). Det var flott å lese om de på Flekkerøya som virkelig står på for Samemisjonen nå, må vi alle lære av det.

Gamlemshaug hadde bibeltime på ettermiddagen. Han snakka over Hebr. 1. 3. og Filip. 2. 6-9

Gud bærer alt ved sitt ord. Jesus avvæpnet maktene og myndighetene ved sin seier på korset. La oss: Hellige Kristus som Herre i våre hjerte, ta imot alt fra Gud, og gi og gi videre til alle som vil ta imot. Alt vi eier er lån fra Gud, spør han hvor mye vi selv skal beholde. Som det står i salmen: "Herren min Gud hvor du er mild, ta da av lånet hva du vil, selv er du rikdommens kilde".

Etter bibeltimen hadde vi sangstund. Det var en herlig stund, der vi fikk sunget mange av våre kjære sanger.

Lørdag kveld var det misjonskveld der Kjell Iversen talte om Emmausvandrerne (Luk. 24.13).

Hva er det som virkelig opptar oss? Misjon er de brennende hjerters sak. Gud hjelpe oss slik at vi ikke blir opp-tatt med nytelse, men tar imot kallet til også å yte. Bønn er å tømme ut Guds velsignelse over folk og land. En lukket Bibel er ikke til velsignelse for noen. Vi fikk noen spørsmål til ettertanke:

Taler Kjell Iversen.

- 1 Vil du bli frelst?
2. Vil du bli bevart?
3. Tør du bli satt i brann?

Til slutt sang vi; "Herre tal din tjener hører". Det var et velsignet, lærerikt og godt årsmøte.

Søndag var det gudstjeneste med nattverd hvor Gamlemshaug forrettet. Det var samlet omkring 15 personer, både av de som var med på kretsmøte og det kom også misjonsvenner fra bygda. Kretsmøtet ble avsluttet med en god middag.

TRØNDELAG KRETS Høstbasar

i Misjonssalene, Sommerveiten, Trondheim

lørdag 1.okt fra kl 11.00.

Kl 13.00: Sangstund ved Sverre Solberg

Kl 16.00: Møte. Tale ved Gen.sekr.. Magne

Gamlemshaug. Sang av Husfedrene

Hele dagen salg av lodd, årer, håndarbeid m.m.

Kaketombola. Kafeteria.

I dette nr kan du LESE OM:

Kretsmøte i Troms krets	2
Årets sommerstevner i Finnmark	6-7
Sennalandet kapell 50 år	8
Rapport fra Radio DSF	9
Formannens landsmøtetale	10-11
Kanoleir i Pasvik	13
Nytt fra Sapmi	14
Minneord – "søster Anna"	15
Seterstevne i Singsås	16

Forsidebildet

Forsidebildet er tatt av Jon Amundal og viser ei rogn i høstskrud.

På lederplass

Vi vil gå videre!

Midt i den aller lyseste sommer var kjernetroppene i Norges Samemisjon samlet til Landsmøte på Øytun folkehøgskole i Alta. Vi fikk lytte til god, grundig og utfordrende forkynnelse. Vi fikk anledning til å drøfte aktuelle saker som har betydning for Samemisjonens arbeid både på kort og lang sikt.

Fredag 1. juli dro Landsmøtet på tur i 2 retninger, og om kvelden var begge gruppene samlet til en berikende lovsangskveld i Mazé kirke. Søndag 3. juli var det 3-språklig gudstjeneste i Elvebakken kirke i Alta, og samisk/norsk gudstjeneste på Sennalandet. Ja, der ble det også markert 50-års jubileum for reisingen av Sennalandet kapell i 1961.

Midt i alt det som skjedde, opplevde vi et godt menneskelig og åndelig fellesskap i landsmøteflokkene. Vi fikk oppleve noe av "dei velsigna band som bind Guds folk i saman her, i same kjærleik, same sinn som i Guds himmel er."

Men nå er sommeren forbi, og høsten er kommet. Og med høsten står vi overfor mange slags oppgaver i Norges Samemisjon. Guds ord skal bæres ut i det samiske området både i Norge, i Russland og i kretsene. Vi ønsker å tegne et bilde av Herren Jesus, slik at folk ønsker å bli mer kjent med ham. Vi ønsker at mennesker skal bli frelst, og få del i det evige liv.

Radio DSF har også en meget viktig oppgave i denne sammenheng. Bibelserien "Gæidnu Biibbala čađa/Veien gjennom Bibelen" gir viktig bibelkunnskap til det samiske folk, og den gir inspirasjon til å lese mer i sin egen Bibel. Og de faste onsdagsmøtene som kom inn på sendeplanen i september 2010 representerer en ny fyrlykt i Samemisjonens virksomhet. Vi vet at sendingene kan smye seg

inn på uventede steder og utfordre mennesker til å overgi seg til Herren Jesus, og velge Ham som Herre for livet.

Kolaarbeidet vil også kreve en god del oppmerksomhet av oss denne høsten. Nå er det tid for å gjennomgå og belyse det som har skjedd i Kolaarbeidet i den senere tid, samtidig som vi legger vekt på å stake opp gode spor for det videre arbeidet på Kola.

Og midt i dette er det viktig at vi har misjonsfolket med oss, i offer og bønn. Vi er inderlig glade for at vi ennå har rundt 100 foreninger forskjellige steder i landet, som samles trofast for å dele Guds ord, samtale om misjonens arbeid, og gi sin gave til misjonsarbeidet.

Vi er takknemlige for dem som prioriterer fast givertjeneste, og vi har stor grunn til å takke for alle enkeltmedlemmer, støttekontakter og møtekontakter som støtter misjonen i offer og bønn, og som stiller opp for Samemisjonen i sine nærmiljø forskjellige steder i vårt langstrakte land.

Kjære misjonsvenner! Vi gjør vel i å legge stor vekt på forbønnens tjeneste. Vi vet at vi vil bli velsignet av de bønner som vi selv ber, og de vil berøre de mennesker og saker vi ber for.

Noen ganger oppleves situasjoner, saker og forhold veldig vanskelige og innfløkte. Men når sakene er blitt lagt fram for Han Far der oppe, da letter trykket. Vi får merke at Herren er nær med sin nåde, kraft og fred. Vi får oppleve at "Gud er på tronen ennå, og Han kommer sine i hu".

På denne bakgrunn sier vi det til hverandre med stor frimodighet: "Vær vedholdende i bønner!" Rom 12.12.

Magne Gamlemshaug

Rohkos

«Giittosgeaidnu» - geaidnu bestojupmái

Luk. 17, 11 – 19.

Čállit: Bjørn Sverre Lie Ill.: Frode Kalleland Sámás: Rávdná Turi Henriksen

”Gal don nai fertet oahppat giitit, gánda! Dat lea dábálaš olmmošvierru giitit go oažžu juoidá”. Troandinlaš eatnit ja áhčit leat mángii ná dadjan mánáidasaset. Vaikko gos mii orožit Norggas, de mii leat hárvánan ahte galgá giitit, dasgo dat gullá buori virru. Leago dát Jesusa áigumuš go muitala logi spihtalačča birra?

Jesus lei bohtán veahkehit olbmuid. Evangelisttat muitalit dávjá giittosiin ja ovdošemiin movt Jesus veahkehii doppe gos son vádjolii. Dán teavsttas gullat ahte logi spihtalačča deaivvadedje Jesusiin, ja sii čurvo sutnje guhkkin ja átno Sus árbmugasvuodá ja veahki. Sii fertejit leat ovdal juo gullan Jesusa birra go gohčodit su ”Oahpaheaddjin” ja bivde árpmu ja veahki.

Jesus dáiddii mannan lagabui sin go earát livčče dahkan; dasgo spihtalaččaid jáhkke olbmot njoammudit dávdá. Jesus gohčču sin vuolgat ja čájehit iežaideaset oaivámuččaide geat dolle logu sis geat ledje buohccit njoammudávddas, nu movt spihtalaččat. Tempela báhpaid lei ovddasvástádus čállit buohcangirjji.

Spihtalaš olbmot čuvvo dallánaga Jesusa gohččuma ja vulge báhpaid lusa. Go sii ledje mannamin dohko, de fuomášedje oavddu mii lei dáhpáhuvvan: Buohkat ledje buhtásmuvvan! Go govahallat sin siskkáldas čalmmiin: Man stuora illu! Sii leat dearvvasmahttojuvvon ja besset servodahkii bearraša ja ustibiid searvá; besset barggu gávdnat ja eallit dábálaš láhkái. Duodalašvuodain (ja morrašiin?)

muitala Lukas evangeliumis ahte dušše okta dán logi spihtalaš olbmás máhcai ruovttoluotta Jesusa lusa giitit Su. Son alla jienain čájehii ilu ja giitalusa Ipmilii. Dát dearvvasmuvvan olmmái ii lean juvddálaš, muhto vieris olmmái. Son lei Samarias eret; álbmogis maid juvddálaččat badjelgehčče.

Jesus lei čielgasit eahpeduhtavaš. Dás Son bohtá Ipmila Messias olbmuid veahkehit. Sis, geain ledje bassi Čállagat (dan maid gohčodit Boares testameantan) ja geat livčče berren dovdat Su Beastin, sii eai oaidnán eaige čuvvon Su: dušše soames hárvát. Muhto olbmot eará kultuvrrain ja oktavuodain ohcaledje Su lusa ja bestojuvvojedje. Sin osku ii soaitán leat nu stuoris, muhto dat bođii váimmus ja lei dan mađe ahte sii ohcaledje Jesusa lusa ja ožžo veahki. Jesus cealká dearvvasmuvvan samarialažžii: “Du osku lea du beastán!” Vedje juvddálaččat hárdahuvvan dáinna dajaldagain, go juo oaivvilledje ahte sis lei vuosttašvuoigatvuohta Ipmila bestojupmái. Biibbalis oahppat mii ahte nu lei; juo, ja lea ain. Muhto Ipmil ráhkista buot olbmuid miehtá máilmmi (loga Joh. 3,16), nu ahte buohkat ožžot árpmu ja agálaš eallima, nu duodaid go sii bohtet Jesusa lusa ja oskot Sutnje.

Jearaldat maid dál jearrat lea: Oaidnit go mii Ipmila bestojumi ja SU buressivdnádusa?

Dát lea min oskui guovddáži. Boares testameanttalaš profesora I.P. Seierstad, gii barggai Menighetsfakultetet-nammasaš oahpahusásahusas, lea dadjan ná: “Dat ahte heaitit giitimis Ipmila lea álgu jorraleapmái”.

Osku ja luohttámuš ovdanbohtá das go eallá giitevašvuodas Jesusiin. Rohkadallot mii beaivválaččat dan ahte oččošeimmet nu olu muosáhit Ipmila buoredaguid ahte mii giitit Su oba váimmusteamet! Lehkot mii roahkkadat earáide muitalit dán, vai siige besset Su oaidnit ja bestojuvvot!

Loahppaboadus šaddá: Lukas evangeliuma kap. 17 oahpaha midjiide eambo go dušše buori olmmošvieru. Oainnat go don Jesusa, ráhkis lohkki?

Bjørn Sverre Lie lea bargan mišunearan Madagaskaris ja suohkanbáhpan. Son lea ealáhagas dál.

Andakt

«Takkeveien» - veien til frelse

Luk. 17, 11 – 19.

Ved Bjørn Sverre Lie Ill.: Frode Kalleland

”Du må sanneli’ lær’ dæ å takk, gut ! Det er god folkeskikk å takk, når en får nåkkå”.

Mang en trønderfar og-mor har sagt slikt til barna sine. Samme hvor vi bor hen i Norge, så er vi blitt vant til at det hører med til god moral blant mennesker å takke. Er det dette som er Jesu intensjon med fortellinga om de ti spedalske også, mon tro ?

Jesus var kommet for å hjelpe mennesker. Evangelistene beretter ofte med takk og undring hvordan Jesus hjalp der Han for fram. I denne teksten møter det Ham ti spedalske, og de roper til Ham på lang avstand og trygler Ham om miskunn og hjelp. Ryktet om Jesus må ha kommet dem for øre, slik at de tiltaler Ham som ”Mester” og ber om nåde og hjelp.

Jesus går antakelig nærmere dem enn andre ville ha gjort; siden de spedalske var ansett som smittefarlige. Jesus befaler dem å gå til de ansvarlige for registreringen av de syke med smitte, slik som spedalske. Det var prestene ved templet som hadde slikt sykejournal-ansvar.

De spedalske følger umiddelbart

Jesu ord og begir seg på veg til prestene. Underveis oppdager de at underet har skjedd: De er blitt rene fra sykdommen alle sammen!

Vi ser dem for vårt indre øye: Hvilken ufattelig glede! De er friske og nå kan de igjen oppta samfunnet med familie og venner; og de kan finne seg arbeid og leve normalt. Med alvor (og sorg?) forteller Lukas at bare én av disse ti spedalske vendte tilbake til Jesus for å takke Ham. Han ga dessuten høylytt uttrykk for glede og lovprisning til Gud. Og denne takknemlige friskmeldte mannen var ikke en av jødene, men en fremmed. Han var fra Samaria; et folkeslag som jødene så ned på.

Jesus er tydelig skuffet. Her kommer Han som Guds Messias for å hjelpe mennesker. De som hadde de hellige Skrifter (det vi kaller Gamle Testamentet) og som skulle ha gjenkjent Ham som Frelseren, de så det ikke og fulgte Ham ikke; bortsett fra noen få. Men mennesker fra andre kulturer og sammenhenger søkte Ham og ble frelst. Troen deres var kanskje ikke så stor, men den var ekte nok til at de søkte Jesus og fikk hjelp. Jesus sier til den friskmeldte samaritanen: ”Din tro har frelst deg!” Muligens provoserte Jesus jødene med dette utsagnet, siden de mente at de hadde førsteretten til Guds frelse. Bibelen lærer oss at det hadde de; ja, de har det fremdeles. Men Gud elsker alle mennesker i hele verden (Se Joh.3: 16), så alle får

nåde og evig liv, så sant de kommer til Jesus og tror på Ham.

Så er spørsmålet til oss i dag: Ser vi Guds frelse og Hans velsignelser? Dette er et vesentlig anliggende for vår tro. ”Å slutte å takke Gud er begynnelsen til frafall” sa GT-prof. I.P.Seierstad på MF. Å leve i et takknemlighetens forhold til Jesus er et genuint uttrykk for tillit og tro. La oss daglig be om å få se så mye av Herrens velgjerninger mot oss at vi takker Ham av hele vårt hjerte! Og la oss være frimodige å si det videre til andre, så de også kan se Ham og bli frelst! Konklusjonen blir: Luk 17 lærer oss langt mer enn bare god folkeskikk.

Ser du Jesus, kjære leser?

Bjørn Sverre Lie har vært misjonær på Madagaskar og sokneprest. Han er nå pensjonist.

Sommerstevner 2011 – referat og tanker

Tekst og foto: Klemet J O Hætta

Landsmøtet i Alta 1.-3. juli ble på en måte startskuddet for årets sommerstevner i Finnmark. Sommeren 2011 har på flere områder gitt oss overraskelser. Midt på sommeren ble hele landet rystet av hendelser i vår hovedstad og på Utøya ikke så langt fra Oslo. Altfor mange unge ble revet bort i så tidlig alder, og sorgen er stor blant de nærmeste og i befolkningen ellers. Det var en grusom hendelse som rammet landet vårt, og det vil sikkert bli stilt mange spørsmål: hvorfor dette mot oss? Er denne hendelse ett kall til oss som tror på Ordet og er dette et signal om å våke og be - ikke bare for oss selv, men for hele nasjonen? Slike store uforklarlige hendelser over hele kloden skjer oftere og oftere, og mennesker søker etter trygghet. Får de høre at de må søke tryggheten i Ordet? Mange gode ord ble sagt, folket var opptatt med å trøste hverandre og det er godt å se hvordan landets befolkning samlet seg om det hellige skriftens innhold. Nestekjærlighet er visst det rette ordet. David sier i Salme 17, vers 6: *Jeg roper til deg, for du svarer meg, Gud. Vend ditt øre til meg, hør mine*

Fra Slotten kirke, Nils Borge Teigen (til høyre) sammen med noen av de trofaste i menigheten.

ord. Ja, slik kan du vende deg til Gud og være sikker på at en dag vil du få se hans ansikt.

Totalt ble det avholdt 15 møter i forbindelse med sommerstevnene. Alle disse stevnene var tospråklige – samisk / norsk. Og det ble gjort opptak på alle møtene slik at vi kan sende dem over Radio DSF ved en senere anledning. For radiolytterne er disse opptakene veldig viktige – om de ikke har vært på møtene, får de likevel høre Guds ord. Jeg får ofte høre at mennesker har hørt på

slike møteopptak. De har hørt meg tolke, og vil gjerne komme med kommentarer. Og det er en viktig med slike tilbakemeldinger, selv om en får høre både ris og ros.

Vi er ikke flinke nok når det gjelder å kunngjøre om vår aktivitet her i Finnmark. Dette er veldig viktig – at folk vet om oss og våre møter. Vi må få til et godt samarbeid mellom Hovedkontoret og Finnmarksrådet, og finne gode måter å kunngjøre møtene på. Kanskje kan menighetskontorene og prostiene være oss til hjelp? Når det gjelder

Kirkekaffe i Máze kapell.

En del av forsamlingen i Skarsvåg kirke.

tolketjeneste har vi fortsatt de gamle trofaste, slike som Anders M Sokki og Ellen Sara Sandvik Moen m.fl. Men i det siste har jeg også møtt flere unge som kan tenke å hjelpe misjonen med tolkning. Det er godt at noen vil videreføre misjonsoppdraget også på denne måten. Takk til dere – både ”gamle” og ”nye” tolker!

Sommerstevnemøtene startet som nevnt opp ved avslutningen av landsmøtet den 3. juli. Da var det gudstjeneste på Aissaroiivve (Sennalandet), der Thor Henrik With hadde preken og liturgi. Prost Øystein Skille hadde gudstjeneste i Elvebakken kirke, Alta. Her deltok Magne Gamlemshaug, og Alexei Uimonen fra DielkR (Samemisjonens samarbeidskirke i Russland) talte Guds ord.

Videre utover sommeren har vi fortsatt med gudstjenester / stevner på forskjellige steder i Finnmark / Nord-Troms. Nevner de fleste stedene her: Sopnes (i Langfjorden ved Alta), Skarsvåg (Nordkapp), Stilla (i Alta), Snekkernes (Porsanger), Navit (Kvænangsbøtn), Slottenkapell (4 mil fra Havøysund, Måsøy kommune). På Sørøya hadde vi husmøte i Hasvik og friluftgudstjeneste i Finnkonvika, ellers var et husmøte på Skaidi, en ny møteplass i år (hit vil vi gjerne komme tilbake). Ellers har vi hatt gudstjenester/stevner i Samemisjonens fjellkapell: på Ifjordfjellet, Børseivfjellet, Smørfjordskaidi og Sennalandet.

Stevnet på Smørfjordskaidi den 21. august var avslutningen av årets

sommerstevner. Her deltok Magnar Hellesøy og Anders M. Sokki.

Ellers er vi spente her i Finnmark på hvem som vil overta når Magne Gamlemshaug slutter som generalsekretær. Vi håper han fortsatt vil komme hit og forkynde Guds ord. Det som Magne sa da hans avgang ble markert under landsmøtet tror jeg er viktig for misjonsarbeidet. Han siterte en tidligere kollega som sa det slik om gjerningen i Guds rike: Den må skje ved Guds nåde og ved Guds kraft. Da trenger vi ikke frykte. Vi vet det er mange som ber for Samemisjonen. Vi vil si deg takk, Magne!

Ja, så er høsten kommet til oss og de små kalvene som ble født like før landsmøte er allerede blitt store og raske til beins. Folket som drifter i reindriftsnæringen er selvsagt spente på utviklingen. Andre er opptatt med og spente på andre ting. Så får vi gå inn i vår gjerning, enten det er skole og arbeid – og får regne med Guds nåde og Guds kraft. Og det trenger vi alle – om vi skal få gjøre vår gjerning og nå målet. Mens jeg minnes og skriver dette fra sommerens virksomhet, får jeg det triste bud at vår trofaste kirkevenn her i Máze, Per Anders Turi, har vandret hjem til sin Frelser. Kreftene var blitt borte, men han holdt seg trofast til Guds ord og var klar i hodet helt til siste slutt. Sangeren sier det så fint, og måtte det gjelde den enkelte av oss: *”Hvor salig da den som når alt farer hen har Jesus og himlen igjen”.*

Du åpnet en kilde

Du åpnet en kilde
til himlen for meg.
Min lovsang, min ære,
min takk går til deg.
Du kjøpte meg fri
på forbannelsens tre,
du ga i mitt hjerte
forløsende fred.

Du åpnet en kilde
for hvert eneste folk.
Du gav dem til frihet
med Anden som tolk.
Du døde for alle,
du døde for meg.
Min takk og min pris – igjen
gir jeg til deg.

Du åpnet en kilde
fra den mørkeste grav.
Du kastet min synd
uti glemselens hav.
Min synd den ble sonet
og gjelden betalt.
På Golgata-korset
du sonet det alt.

Du åpnet en kilde,
den rinner så klar.
I Ordet i Bibelen
der vil du få svar.
En nådeflod strømmer
fra himmelen ned,
i hjertet du får
en forløsende fred.

Du åpnet en kilde,
den rinner der enn.
Min Jesus er kilden
for deg òg, min venn.
Den alltid står åpen
for deg og for meg,
og drikke du får – frem
på livet sin vei.

Anna Ask Flø

"Duoddar Sion" (Viddas Sion) Sennaland kapell 50 år.

Tekst Alf K Tellefsen Foto: Solveig Andersen

I forbindelse med Samemisjonens landsmøte i Alta, ble 50 års jubileet for Sennalandet kapell markert søndag 3. juli. Det var assisterende generalsekr. Thor Henrik With som forrettet og prekte.

"Duoddar Sion" på Sennalandet er det eldste av Samemisjonens sommerkapell i Finnmark. Det var i 1953 begynt med noen faste sommerstevner, blant annet på Sennalandet. En liten mil nærmere Alta, ved Okselv, var det et reinslakteri som Samemisjonen lånte til stevnene de første årene, slik at det var mulig å trekke inn hvis dårlig vær.

Ønsket var å få bygget et enkelt sommerkapell i første omgang på Sennalandet og Børselv fjellet.

Den gode løsning for Sennalandet kom ved at Kautokeino fikk ny kirke og Interimskirken ble ledig. Nord Hålogalands biskop, Alf Wiig, hadde tidligere vært med og forrettet gudstjeneste i slakteriet ved Okselv under Samemisjonens stevne. Han ordnet det slik at Samemisjonen fikk overta Interimskirken i Kautokeino for å flytte den til en sommerboplass for Kautokeinos flyttsamer.

Det synes enkelt å bestemme at stedet måtte bli Aissaroaivai på Sennalandet.

I 1960 ble vaktmester på syke- og gamlehjemmet i Kautokeino, Hans Befring og Klemet J. M. Hætta satt i gang til å merke tømmeret og ta det ned. Senere satte Simon Johnsen fra Tana m.fl. i gang med reisingen på Sennalandet. Sommeren 1961 ble det gjort ferdig og i juli 1961 ble det innvidd som bedehus av Samemisjonens landssekretær Jakob Børretzen.

Senere er det innvidd som dåpslokale, etter ønske fra flyttsamene. Dermed behøvde de ikke å stadfeste dåpen når de kom tilbake til Kautokeino eller Máze.

Fra forsamlingen på Sennalandet ved 50-årsjubileet.

I flere år framover var Sennalandstevnet et stort "samestevne." Det kom folk fra mange kanter. En lørdags kveld, etter at kveldsmøtet var slutt, telte jeg over 30 telt rundt kapellet.

Inne i kapellet var det også trangt om plassen til alle som ville overnatte.

På grunn av tilstrømmingen ble det bestemt at det skulle bygges til et kor, dermed ville salen bli en god del større. Samtidig ble også taket, som var platelagt under sperrene, og dermed flatt, løftet slik at det ble mer luft.

Alt dette ble gjort sommeren 1971 på dugnad, og var ferdig til stevnet.

I årenes løp har det vært mange forskjellige møter i dette kapellet, store og små. En flyttsame som var av de nærmeste naboene, Per Sara (Ninnaspiera), hadde møte nesten hver eneste søndag hele sommeren igjennom helt fram til høstflyttingen, så sant det ikke var andre talere.

Nils Sørrelv, en mangeårig samisktalende predikant i Samemisjonen, hadde kapellet som sin hovedbase lange tider om sommeren. Han besøkte særlig flyttsamene på sine boplasser fra Nord Troms til langt forbi Sennalandet. Han holdt møter, ordnet kapellet og bekjentgjorde møter og stevner.

Som så mange andre steder er ikke tilstrømmingen slik den var. De mange "samestevner" som er kommet andre steder har tatt sine deltakere, men fortsatt står Sennalandet kapell og innbyr folk til samling om Guds Ord på sommertiden i Finnmark.

La oss be om at Herren fortsatt velsigner alle som kommer til Sennalandet kapell !

Sennalandet kapell.

Sommer/Høst - rapport fra Radio DSF

Tekst Alf K Tellefsen Foto: NSMs arkiv

Radio DSF har sendt stort sett de vanlige program gjennom sommeren. "Onsdagsmøtene" (direktesendte evangeliske møter) har hatt en pause, men tidligere "Onsdagsmøter" har vært sendt i reprise hver onsdag og søndag.

Onsdag 7. september startet vi opp igjen med direktesendte møter kl. 19.30.

Hver søndag sendes i NRK Sami Radio 30 minutters samisk andakt, laget av Radio DSF, den sendes også i reprise mandag morgen.

Vi er i ferd med å forberede spørsmål og forslag til styret om måten "Onsdagsmøtene" skal sendes videre. Det kan teknisk legges ut på nettet direkte, men tør vi? Det kan også i revidert form legges på nettet etter at møtet er sendt.

Skal vi gå videre på denne måten med dette trenger vi hjelp, - særlig på bønnefronten.

I neste Samenes Venn vil vi forsøke å få med hva styret har bestemt, og hva hjelp vi trenger.

Andre ting vi har vært opptatt med nå den siste tid er våre utanlegg. På Ganesvarri i Tanadalen begynte senderen å sende med redusert lyd, så vi måtte på fjellet for å se hva som var galt.

Det er ca. 10 mil å kjøre fra studio, og så ca 1 time å gå opp på fjellet. Det viste seg at toppen på antennen var brekt av, og den måtte skiftes.

Hva grunnen til noe slikt kan være er ikke godt å si. Det kan være is og sterk vind, det kan være en stor fugl som har flydd borte, vi vet bare at den er brekt og ca. 70 cm borte vekk.

Onsdag 31. august hadde Leif Petter og jeg fått med oss tre dugnadsfolk. Det gikk 14 timer fra vi startet utenfor studio og til vi var tilbake, men da fungerte senderen som den skulle.

Leif Petter var, som vanlig i masta, den defekte antennen var ca. 30 meter over bakken. Den ble firt ned, skiftet og heist på plass igjen.

Radiomasta på Ganesvárri reises i 2006.

Det er ca.12 mil til masta i Kautokeino, andre veien, der kan vi kjøre helt fram, men også der har vi en liten feil som må rettes, men der går senderen, etter en liten reparasjon. En ny vifte som trengs, er innkjøpt og skal settes på plass en av de første dagene, dermed skulle den senderen forhåpentligvis fungere framover.

Til den nye masta, som vi har nevnt tidligere, i Tana, er det ca. 22 mil og nå fredag 2. sept. skal jeg på befaringsammen med en fra et firma som skal hjelpe oss med den, så i neste Samenes Venn håper vi å kunne fortelle at alt går perfekt fra ny mast i Tanaområdet.

Dette er noe av tankene våre nå i begynnelse av høsten. Mil og store avstander forteller om store muligheter med å kunne nå langt ut med det levende ord.

Takk for all støtte !

En liten stein i skoen

En liten stein i skoen er verre enn en tung bær på ryggen. Den lille steinen hindrer en i å gå. Den kan også likefrem være farlig. Et gnagsår er ikke å spøke med.

En kan undre seg over at en slik liten ting kan ødelegge så meget. Det hjelper ikke hvor ren luften er der en går, hvor vakker utsikten er, og hvor hyggelig følge en har.

Det er bare en ting å gjøre: Stanse, ta skoen av, og få steinen ut.

Det er mange som åndelig talt går med stein i skoen. Det er noe uoppgjort, en ting man har gjort, et ord man sa, en ulydighet, en uvennlighet, en bitterhet. Så lenge det ligger der får man ikke fred, en er utilfreds, urolig, nervøs, irritabel og uglad. Får steinen være i fred, blir det gnagsår som kan være farlig. Det kan bli blodforgiftning av slikt.

Husk nå at du har bare en ting å gjøre: Stans, få skoen av og steinen

ut. Det koster nok å skulle ydmyke seg og gjøre opp, men det er ingen vei utenom.

Hør hva Gud sier i sitt ord: "Dersom vi bekjenner våre synder, er Gud trofast så han forlater oss syndene og renser fra all urettferdighet."

Det er en prøvet vei, en sikker vei, en vei til frihet.

(Fra boka Solstreif på veien av H. E Wisløff, utgitt på Lutherstiftelsens forlag 1963, gjengitt med tillatelse)

Vi gjengir her en noe forkortet utgave av den tale Sven Sunnset holdt på Landsmøtet i Alta 30.6.2011. Det kan være nyttig at vi sammen tenker på Samemisjonens vei framover, og i denne talen er det noen innspill.

FORMANNENS TALE

Velkommen til landsmøtet Jesu navn!

Jeg har hørt spørsmålet: Er det behov for Samemisjonen i dag?

Til det vil jeg svare: I den formen som NSM har i dag, vil det nok være noe begrenset behov i fremtiden, men hvis vi lykkes med å gjøre de riktige forandringene, vil vi ha en fremtid. Et kjent ord i denne sammenhengen: Vi må fornye for å bevare. Dette vil jeg bruke som overskrift på talen videre:

Fornye for å bevare

Da jeg for tre år siden ble spurt om å stille til valg, hadde jeg noen tanker om fremtiden for NSM. Jeg hadde sett sider ved arbeidet litt fra utsiden, og mente å se at samfunnet nok hadde forandret seg mere enn organisasjonen NSM siden oppstarten i 1888.

De ulike sidene ved arbeidet vil bli presentert i 3-årsmeldingen. Dette gjelder både arbeidet i kretsene, arbeidet i nord, arbeidet på Kola, og økonomien.

Dette vil jeg ikke kommentere i detalj her.

Likevel kommer jeg ikke utenom den saken som har rystet oss alle: Det som ser ut til å være den økonomiske tragedien på Kola. Dette er omfattende omtalt, bl.a. i mainummetet i Samenes Venn.

Venner av Norges Samemisjon: Kan vi annet enn å arbeide videre? Det arbeides nå med å etablere nye rutiner som vil, så langt det er mulig, gjøre oss trygge på at gavene blir forvaltet rett og at de kommer frem til de som lider nød, både på kropp og sjel.

Det har vært stilt spørsmål til Hovedkontorets og Landsstyrets håndtering av saken. Dette berører vår troverdighet i den grad at Landsstyret har vedtatt å engasjere noen utenfor Samemisjonen som skal gjennomgå hele saken og så legge fram en rapport.

HVORFOR FORNYE ?

a) *På grunn av utviklingen i de samiske områdene.* Behovene er ikke de samme som tidligere. Velferdssamfunnet omfatter også Sapmi, og NSM driver ingen institusjoner lengre.

Den voksende forståelsen for den samiske kulturens verdier, har utviklet en økende selvbevissthet og stolthet blant samene. For mange av min generasjon og yngre, virker Samemisjonen som en anakronisme. Kritikken oppfattes nok som noe urettferdig, men den må tas på alvor.

b) *På grunn av utviklingen i kretsene.* Vi opplever at misjonenes storhetstid er forbi. Tiden er forbi hvor misjonærer kom hjem fra Kina eller Afrika (eller arbeidere fra Finnmark), og talte for fulle kirker og bedehus – så øyet ble stort og vått. De fleste misjonsorganisasjonene opplever nedgang i inntektene og sliter med å få økonomien i balanse. Slik også med NSM. Dette gir grunnlag for pessimisme. Hvor lenge kan vi fortsette? Kommer det ikke noen snart og overtar etter oss? Det er helt naturlig å tenke slik. Som formann er det min oppgave å peke på mulige veier framover hvor også NSM har en fremtid i tjeneste for Han som ga oss misjonsbefalingen og nestekjærlighetsbudet.

HVORDAN TENKE FORNYELSE

Det er her viktig å ikke tenke slik: Nå må vi ta et skippertak og

gjøre mere av det samme som vi har gjort i mange år.

Det er svært viktig å ha fokus på rett sted. Vår oppgave er å drive evangelisk og diakonalt arbeid i samiske områder. Det er MÅLET for arbeidet som er oppgaven vår. Ved å ha fokus på dette, vil det være enklere å se kritisk på alt det andre: eiendommer vi har, måten organisasjonen og arbeidet er organisert på og arbeidsformene vi velger for å spre budskapet. Alt dette er bare midler vi velger å bruke så lenge det er tjenlig for saken.

I likhet med andre org. er det nok slik at det er overvekt av grått hår på møtene våre, og at de er få som kommer på møtene. Det er nok slik at de fleste velger å gå på den brede vei, velger å ikke gå dit Guds ord forkynnes. Likevel må vi spørre oss om vi kunne gjort noe mere, noe annet for å nå flere; både barn, unge og unge voksne. Vi må våge å si at den måten vi har arbeidet på tidligere og som var god og tjenlig den gangen, kanskje ikke er den beste måten å fremme Det glade budskapet på i fremtiden.

KJENNETEGN VED TIDEN

Vi lever i en moderne tid som på flere områder krever andre løsninger, men som også gir oss helt andre muligheter enn tidligere:

- En tid med avkristning. Flere vokser opp med liten eller ingen kristen kunnskap.
- En tid med mye religiøsitet og overtro - nyhedenskap, men også åpenhet om personlig tro.
- Postmodernistisk tenkning. En sannhet godtas ikke uten videre. Jeg mener noe og du mener noe annet. Begge deler er ok.
- Media og internett gir nye og store muligheter til å formidle evangeliet

Gir også muligheter til å organisere arbeidet både enklere og billigere.

TILTAK FRA LS

Frivillighet

Viser til SV sept-09. Det har alltid vært gjort stor frivillig innsats i misjonen. Det vil være nødvendig å styrke dette fremover, også til oppgaver som i dag gjøres av lønnede medarbeidere. Det arbeidet som LS nå gjør, har ikke som mål å legge mere arbeide på dere som allerede er sterkt engasjert, men å utfordre nye til ulike oppgaver.

Nytt hus i Karasjok.

Oppfølging av vedtak på forrige LM

Prosessen har nok tatt noe lengre tid enn håpet på. Et tjenlig bygg som senter for arbeidet, vil være et tydelig signal om at NSM ønsker å satse fremover.

Sentralt giverregister

Ved å ta i bruk muligheter som datateknologien gir, vil det være både enkelt og tjenlig å samle alle givere i et sentralt register. Gaver ved nettbank o.l. vil gi muligheter for øremerking av gaver for de som ønsker dette, og likeså registrere hvilken krets gaven kommer fra. Det vil også gjøre det enklere å ha kontakt med givne, noe som er svært viktig i fremtiden.

Finnmarksrådet - Finnmarksstyret

Gjennom flere år har vi opplevd det utfordrende å rekruttere

medarbeidere til de ulike funksjonene vi har i Sapmi. Vi skulle hatt finnmarkssekretær, ny redaktør til Radio DSF og flere forkynnere.

Det er spesielt to grunner jeg her vil belyse: Mangel på økonomi har vært begrensende for nysatsing, og vanskelighet med å få søkere til stillingene.

LS har registrert signaler fra nord om at det vil være behov for å organisere arbeidet på en mere tidsmessig måte. Mange yngre samer reagerer på at det kristne arbeidet innen Sapmi blir styrt fra HK i Trondheim, og at Finnmarksrådet bare er et rådgivende organ.

Dette har vært medvirkende til at flere yngre ikke har villet engasjere seg i NSM.

LS har nå som mål at det skal etableres et Finnmarksstyre som skal ha ansvaret for arbeidet på en annen måte enn det Finnmarksrådet har i dag. I vinter ble det gjennomført samtalemøter om det fremtidige kristne arbeidet i Sapmi i Kautokeino, Karasjok og Tana. Personer utenfor NSM, men som deler våre visjoner, var invitert til møtene.

Målet er at Finnmark skal styres som en krets, men hvor samarbeidet med HK og LS blir formalisert på en måte som er tjenlig og med gjensidig respekt. Både det ansvaret og de mulighetene for styring det nye styret vil få, vil kunne styrke tilgangen til nye medarbeidere og motivere kompetente personer til å bruke tid og energi i et slikt styre. De som er en del av miljøet og kulturen, vil best kunne utvikle arbeidet fremover.

NSM SOM ORGANISASJON FREMOVER

Som nevnt, så har ikke LS lyktes å bringe balanse i økonomien slik pålegget var på forrige LM.

Jeg vil her gå inn på grunner til dette.

En organisasjon som har som mål å drive sitt arbeid innen trygge og forutsigbare rammer inn i fremtiden, må tilpasse utgiftene til inntektene. Når det blir behov for å dekke løpende driftsutgifter av innestående kapital, forstår alle at det er et spørsmål om hvor lenge driften kan fortsette.

Ved å skjære ytterligere ned på bemanningen, vil utgiftene reduseres på kort sikt

Dette har LS valgt å ikke gjøre uten først å ha tatt opp til drøfting hvilke alternative driftsformer vi kan se for oss. Hensikten må være å beholde, og helst styrke vårt arbeid i nord, samtidig som vi forandrer organiseringen av arbeidet i kretsene til en vesentlig billigere drift.

Misjonsoppdraget er uforanderlig, og utfordringene er der. Alt annet kan forandres: organisasjonen MÅ ikke for all fremtid hete NSM. Hovedkontoret MÅ ikke alltid ligge i Trondheim og støttearbeidet MÅ ikke nødvendigvis være organisert i kretser. Åpne Dører har feks. ikke kretser men har en betydelig inntekt og driver et stort arbeid.

Etter min mening nærmer NSM seg den tiden hvor vi må foreta viktige veivalg

Når vi skal velge kursen fremover, er det jo veldig viktig å vite hvilke veier vi har å velge mellom og hvilke konsekvenser de enkelte alternativene har.

De alternative veiene jeg her peker på, har vært nevnt, delvis på LS-møter og delvis fanget opp i samtale med NSM-venner.

A) MODELL 1 FORTSETTE SOM I DAG

Vi bretter opp ermene og gjør så godt vi kan. Oppspart kapital brukes til å dekke underskudd så lenge det går.

B) BLI EN GIROMISJON

Vi må innse at den tid vil kunne komme at kretsarbeidet vil bli vanskelig å opprettholde. Ved å ha bygd opp et sentralt

giverregister, vil kontaktene med giverne kunne opprettholdes. Nye venner vil kunne verves ved kampanjetiltak. Det frivillige arbeidet vil kunne være ansvaret til en sentralt ansatt, eller en med to kretser som ansvarsområde.

C) NEDLEGGJE KRETSENE OG SENTRALADMINISTRASJONEN

Når Finnmarksstyret kommer i funksjon og et senter er etablert i Karasjok, vil alle administrative funksjoner overføres til et styrket sekretariat der. Kontakten med giverne fungerer like godt fra Karasjok som fra Trondheim eller Oslo. Store beløp spares ved mindre arbeidsgiveravgift.

D) FUSJON MED EN ANNEN ORGANISASJON

Flere av våre venner har sagt: Må vi ikke snart se om vi kan slå oss sammen med en annen organisasjon. I tilfelle denne modellen, må vi ikke vente til kapitalen er oppbrukt. En betydelig portefølje gjør oss mere interessante som samtalepartner. Det må her være mulig å inngå avtale som sikrer det spesielle ved vårt arbeid.

KOMMENTARER TIL FREMTIDSSENARIENE

Nå vil sikkert noen si: Det var da veldig så pessimistisk formannen er. Kanskje vi vil være mere tjent med en annen. Da får jeg nesten lyst til å svare: Husker dere Ali, ministeren til Saddam, som sa på TV: ingen grunn til panikk. Vi har full kontroll. Han kunne se amerikanerne fra studiovinduet.

Min oppgave er å være realistisk og nøktern. Jeg peker på at situasjonen vil kreve viktige valg, og at vi har flere valgmuligheter. Dette er å spre nøktern optimisme om fremtiden.

Vi må –Tolke tidens tegn, og innse at vi er i en historisk og åndelig situasjon som ikke noen av oss er ansvarlig for. Vår utfordring er å være våkne og planlegge ut fra de fornuften vi har, med stadige bønner til Gud om veiledning og hjelp til å ta de rette avgjørelser. Det er ikke noe nederlag å gjøre forandringer. Erttertiden vil kunne vise at det å ikke forstå tidens tegn, er det egentlige nederlaget. Det er ikke strukturer og former som er verneverdige, men målsettingen er uforanderlig.

Ved å ta opp dette til samtale og debatt, viser LS at de tar sitt ansvar på alvor.

Her mener jeg at ordet av Paulus kan anvendes.

Fra 1. Kor. 9 20-23:

--for jøder er jeg blitt som en jøde for å vinne jøder. For dem som er bundet til loven, er jeg blitt som en lovbunden for å vinne de lovbundne---- For dem alle er jeg blitt alt for i det minste å frelse noen. Men alt gjør jeg for evangeliets skyld for at også jeg kan få del i det.

Det er ikke tvil om hvor Paulus sitt fokus var: Nå ut med evangeliet til alle slags mennesker- i alle slags situasjoner.

Det vil også være vår utfordring fremover.

AVSLUTNINGSDORD

Kjære landsmøtedeltakere. Dette er ikke av de store LM i NSM sin historie, men det kan bli et av de viktige. La oss ikke miste motet. La oss legge alt frem for Gud igjen og igjen. Vi planlegger, vi organiserer, vi tar avgjørelser-- men det er bare Gud som gir vekst.

La dette landsmøtet være innviet til Herren med bønner om Guds velsignelse og ledelse i de vanskelige sakene vi skal ha for oss. Likeså må vi be om Åndens nærvær slik at vi som venner av misjonen blir styrket både i troen og i fellesskapet.

Trådløs kraftoverføring

Av Arvid Bøe, (Fra Samenes Venn 1974, Arvid Bøe var lærer på Misjonsbibelskolen på Stjørdal)

Det høres ut som fremtidsmusikk, og det er det vel også, trådløs kraftoverføring er vel knapt nok oppfunnet. Men å spå at det kommer før århundret er omme, er vel neppe mer dristig enn det ville vært for 70 år siden å spå om en mann på månen. Forestill deg først en stor atomkraftstasjon som er i stand til å sende kraft over lange avstander uten skjemmende kabler. Forestill deg videre et slags "radiotransformatorer" plassert ved byer og tettbygde strøk. Via disse kan kraft fra hovedkraftstasjonen formidles trådløst til forbrukerne.

Fremtidsmusikk? Ja, på det tekniske området, men ikke på det åndelige. I Åndens verden har trådløs kraftoverføring vært flittig bruk i lange tider. *Bønn er trådløs kraftoverføring*. "Gi Gud makt", står det i Salme 68, 35. Etersom jo Gud allerede har all makt, så må det bety at vi slipper til, formidler og transformerer Hans kraft til oss selv og andre. Det viktigste redskap for denne transformering er bønningen. Ved den kommer pr trådløs Guds kraft til deg, og ved den transformeres kraftfylte velsignelser til din neste. Bønnens transformator er et finstilt instrument. Den kan motta og sende impulser over lange avstander. En liten pike våkner midt på natten her i Norge og sier (fritt gjengitt): Tante i Japan har det vanskelig. Foreldrene forsøker å berolige henne, men hun gir seg ikke før de sammen har bedt for denne tante. Senere får de vite at tanten nettopp på det tidspunkt var i en kritisk situasjon. Impulsene må ha

trafikkert temmelig livlig på trekantlinjen Norge – Japan – Himmelen, og kraft er blitt overført.

Skal kraften overføres, så må transformatoren være innstilt på den rette bølgelengde, både til kraftstasjonen og til forbrukeren. Ditt sinn må være "på bølgelengde" både med Gud som gir kraften og med din neste som så sårt trenger til den. Bølgelengden til Gud heter i "i Jesu navn". "I Jesu navn" betyr at det er for Jesu skyld at vi kan vente å få noe fra Gud, og videre at det vi får skal være og brukes til hans ære. Hvis vi ber med et hjerte innstilt på denne bølgelengde, så har Gud lovet at kraften skal overføres (Joh. 14, 13). Dette er samtidig troens bølgelengde (Matt. 21, 22). Hele vårt liv burde være på bølgelengde med Gud, dvs. i Guds plan. Da er vi på det rette "bånd", og vi trenger bare å finstilles for hver bønneoppgave. Bølgelengden til din neste heter kjærlighet. En bønn i tro til Gud og i kjærlighet til din neste trenger som bølger utover hele jorden og bærer himmelens krefter med seg. Hvis "transformatoren" er fintfølelse nok, kan den også – slik som den lille jenta vi nevnte – kunne ta imot impulser fra mennesker i nød.

La oss da fremfor alt ikke glemme at det er Jesus som er sjefen i kraftverket, ja, selve kraftens sentrale kilde. La oss sørge for alltid å være på bølgelengde med ham, så skal vi kunne glede oss over å være med i en trådløs overføring av kraft til hverandre.

Hjelp oss, Herre

Når du tar noe fra oss så skjer det fordi du **må**, du lider med oss og du går med oss, vår tunge gang. De mange "hvorfor" hører du og våre tårer teller du – de tunge kamper vet du om til sorgfull sjel du alltid kom slik at vi, når din time slår din viljes veg med glede går.

Å Herre, vil du åpne din veg for oss når alt er stengt på vegen som vi selv skal gå med all vår hjertes lengt. For du vet hva oss gagnar mest og hvor vi deg kan tjene best. Du gjemmer oss og våre savn innved din trygge Faderfavn. Lær oss å ville følge deg til evig liv, på himmelveg.

Agnes Øwre (fra boka Norge, mitt elskede land utgitt av Norges Samemisjon 1982)

Kanoleir i Øvre Pasvik nasjonalpark

Tekst og foto: Frode Kristensen, Kursleder fra Øytun Folkehøgskole

Klokken var passert midnatt da vi satt rundt bålet ved bålplassen til Ellenkoia, midt i hjerte av Øvre Pasvik nasjonalpark. Kurslederen og de 11 deltakerne var i godt humør, selv om reisen inn hit hadde vært lang. Fra Kolahalvøya hadde 10 russere blitt med over grensen for å oppleve kristent fellesskap, og kanopadling i vakker og fredelig norsk natur. De fleste var utenfor den russiske grensen for første gang i sitt liv. De visste ikke hva som ventet dem da de steg ut av bilen ved Sortbrysttjern noen timer tidligere. Kanopadling var det ikke mange som hadde prøvd før. Det gikk derimot over all forventning. Heldigvis hadde Forsvaret vært behjelpelige med å sette sammen kanoen slik at de var klare da vi kom, ellers ville det blitt sent før vi ankom Ellenkoia. Det hadde imidlertid blitt mørkt da vi slo opp lavoene og teltene da vi kom frem. Rundt bålet avsluttet vi dagen med kveldsbønn og sang.

Dagen etter startet med havregrøt til frokost, og morgensamling med andakt, bønn, og sanger på både russisk og norsk. På forhånd hadde vi bestemt at dagen skulle brukes til å komme seg etter turen i går, og bli kjent i området rundt Ellenkoia.

Padleteknikken ble bedre for mange etter en ettermiddagstur på Ellenvannet. Vi forberedte oss på den "grensesprengende" turen til Treriksryøsa dagen etter. Kanoene ble behørig sjekket, og reparert der hvor det trengtes. Alt var klart for den store reisen til det eneste stedet i verden hvor det finnes tre tidssoner.

Veien til Treriksryøsa startet med 6-7 km. padling i flott vær. Når vi kom i land fra padlingen var det 2-3 km. i lett skogsterreng uten sti fram til målet. Vi satte kompasskurs, og flere kursdeltakere fikk prøve seg med kart og kompass med vekslende held. Bjørnespor ble observert flere steder. Da vi kom fram ble vi møtt av to norske soldater fra Forsvaret. De fortalte om den norsk-russiske grensen, blant annet at det ville medfølge en bot på 5000 kr hvis vi gikk over til den russiske siden. Etter ca. en times opphold startet vi på hjemturen som gikk betydelig raskere enn turen bort. Middagen som ble servert rundt bålet smakte ekstra godt denne kvelden. Etter middagen hadde vi en kveldsavslutning med andakt, bønn og lovsang.

Søndag morgen våknet vi til fantastisk vær. Etter frokosten prøvde noen av deltakerne fiskelykken, uten

Kartet studeres.

hell dessverre. Klokken to stelte vi i stand for å feire gudstjeneste sammen. Øystein Mathisen, prest i Kirkenes, hadde tatt turen opp Pasvikdalen for anledningen. Han deltok i gudstjenesten som Magnar Hellesøy ledet oss gjennom. Vi sang, ba og feiret nattverd sammen. Da kvelden kom forsto vi for alvor at turen nærmet seg slutten, dagen etter skulle vi tidlig avgårde. Vi følte nå at vi var blitt en god gjeng som kjente hverandre godt, på tross av de språklige utfordringene vi hadde hatt. Alle uttrykte takknemlighet for turen og opplevelsene vi hadde hatt sammen.

Ønsket for neste år er at flere norske ungdommer blir med på turen. På denne måten kan kulturutvekslingen på tvers av den norsk-russiske grensen bli enda bedre på slik tur.

Bibelsamling.

Nytt fra Sapmi

Samisk kunstutdanning på DSF-anlegget

Flere tiår med kamp om samisk kunstutdanning er ved veis ende. For noen uker siden var det aller første skoledag på verdens nordligste kunsthøgskole. Det er en så stor dag, en gledens dag. Det er nesten litt uvirkelig at vi sitter her i dag med spente elever. Vi bare venter på at vi skal komme i gang på ordentlig, sier billedkunstner og rektorassistent Eva Aira. Samisk kunstutdanning var en av de aller første sakene som Samisk kunstnerforening la fram for Samekonferansen i sin tid. Billedkunstner Eva Aira som selv i sin tid måtte reise ut for å få kunstutdannelse, er glad for at samiske elever fra i dag kan få kunstutdannelse i et samisk miljø. Amund Anti er en av elevene. Han har ventet på dette tilbudet i mer enn 35 år. I en alder av 58 år satte han seg nå på skolebenken. – Jeg skulle ønske at jeg hadde vært yngre, det er jo nesten i seneste laget å bli student. Men på en annen side, det sies jo at det aldri er for sent, sier han. Kunsthøgskolen i Karasjok er en ett til toårig skole i kunstfag og skolen tilbyr utelukkende undervisning i teoretisk og praktisk kunstfag. Dag Nyberg er rektor for skolen og lover et godt tilbud til de 12 elevene som startet opp ved skolen. Skolen holder til i DSF-anlegget (tidl. eid av Norges Samemisjon) http://www.nrk.no/kanal/nrk_sapmi/1.7769747

Ny mandatfordeling i valg til Sametinget

Mandatfordelingen vil etter den nye mandatforflytningen medføre at representanter fra Sør-Norge vil ha større innflytelse, når maktposisjoner skal fordeles på Sametinget. Hittil har makta ligget hos representantene som bor i nord. Sametingsdirektør Rune Sverre Fjellheim har siden 2009 vært klar over at mandatfordelingen i Sametinget må justeres. Dagens mandatfordeling er basert på manntallet for valget i 2005. Neste sametingsvalg holdes høsten 2013, samtidig med stortingsvalget. Det foreløpige valgmanntallet er på 14.180, hvilket er en økning på 290 i forhold til 2009. De endelige tallene

vil komme etter kvalitetssikringen, rundt 1. oktober. Sametingets 39 mandater fordeles etter grunnmandater og forholdsmandater. Alle sju valgkretsene skal ved to grunnmandater hver sikres representasjon i samenes eget folkevalgte organ. De 25 siste mandatene fordeles i forhold til hvor mange stemmeberettigede det er i kretsen. – Dette handler om urbaniseringen av samene. Samer flytter til byer og tettsteder der de får arbeid, hevder sametingsrepresentant Jørn Are Gaski. Han påpeker samtidig at det har vært arbeidet hardt for å få folk til å melde seg inn i valgmanntallet. [Les mer i Sáágat](#) |

Samiske krigshelter fra Kolahalvøya

Den innsatsen sovjetiske urfolk gjorde under andre verdenskrig hadde stor betydning for landet i en vanskelig tid, mener spesialist på sovjetisk krigshistorie. Samene stilte opp med rein for å frakte både mat, medisiner, krigsutstyr og annet livsnødvendig til soldatene våre ved fronten. Mange samer deltok også som veivisere for styrkene, noe som var særdeles viktig i en tid da det knapt nok fantes noen veier. Slik opererte også andre urfolk i hele Sovjetunionen, opplyser Galina Kulinchenko, direktør ved Lovozero museum på Kolahalvøya.. Brødrene Vasilij (88) og Petr Galkin (83) var bare ungdommer da krigen brøt ut. Vasilij var da 17 år, mens Petr bare var 12. De to aldrende samene setter pris på et besøk på det lokale museet. Her finnes nemlig mange minner fra en svunnen tid. I Lovozero deltok 800 mann i krigen. 250 av disse falt og blant disse var fire av fetterne til Vasilij og Petr Galkin. http://www.nrk.no/kanal/nrk_sapmi/1.7692846

For kostbart reinkjøtt?

Redaktøren i Altaposten skrev i en lederartikkel nylig at noe er riv ruskende galt når prisen på reinkjøtt er på nivå med safran og franske trøfler (500 kr pr kilo for reinsdyrfileten). Prisen på reindyrfileten bør etter min mening være på nivå omtrent med fileten av okse, noe som betyr at prisen må halveres sa videre sjefredaktør Rolf Edmund Lund i Altaposten til NRK

Sápmi. Han mener at for høy pris gjør at mange velger bort reinkjøttet, noe som igjen fører til store lager av reinkjøtt (520 tonn på lager i Karasjok nylig)

http://www.nrk.no/kanal/nrk_sapmi/1.7742394

Oddasat 10 år

Den samiske "Dagsrevy"-sendingen, Oddasat, feiret sine første 10 år nå i august. Oddasat blir sendt i både Sverige, Finland og Norge. Programmet ble høytydelig åpnet av prinsesse Märtha Louise. – Oddasat er en av de viktigste institusjonene for bevaringen og utviklingen av samisk språk og av det samiske samfunn. Samiske medier er også viktige bidragsyttere til den samiske offentligheten og vi trenger medier som formidler og stiller spørsmål, sa sametingspresident Egil Olli i forbindelse med jubileet. Oddasat må være tilstede på et geografisk stort område og vise bilder fra så vel Røros og Enontekiö som Øvre Sopero. – Det er unikt å kunne gi et bilde av hva som skjer i Sápmi i en og samme sending til det samiske publikum og også til majoritetsbefolkningen i disse landene. Samtidig er vi den eneste daglige nyhetssendingen som bevarer urfolksmiljøene rundt om i verden, sier NRK Sápmi-direktør Nils Johan Heatta http://www.nrk.no/kanal/nrk_sapmi/1.7745899

Runebomme funnet i Røyrvik

Restene av ei samisk [runebomme](#), kalt sjamantrømme, er funnet ved en gammel samisk boplass oppe på fjellet i Røyrvik. Tromma kan ha vært i bruk i religionsutøvelse på 1500- og 1600-tallet, og slike funn er sjeldne. De fleste samiske trommene ble samlet inn av myndighetene på 1700-tallet da samene ikke lenger fikk lov til å utøve sin religion. Runebomma er langt fra intakt, men enkelte detaljer er godt bevart. Delene er av tre, de er delvis dekket av skinn, og holdes sammen av metallbeslag. – Vi ser hullene der trommeskinnet har vært montert, men det er råtnet vekk, sier Birgitta Fossum, daglig leder ved Saemien Sijte http://www.nrk.no/nyheter/distrikt/nrk_trondelag/1.7753418

Anna Fuglesteg til minne

Anna Fuglesteg døde på sykehjemmet i sin hjembygd Luster i Sogn nå i begynnelsen av august og ble begravet fra Fortun kirke den 12. august.

Hennes hjemplass var innerst inne i Sognefjorden, høyt til fjells, og stedet bar sitt navn med rette, Fuglesteg. Hvis en ser seg tilbake like før en kjører opp på Sognefjellet vestfra er det mulig å få et lite glimt av søster Anna sitt barndomshjem.

Søster Anna var født i 1916, og tok sin sykepleierutdannelse, i litt voksen ungdomsalder, på Telemark Fylkessykehus i Skien.

Tidlig på 1960-tallet kom hun til Kautokeino sykestue og gamlehjem. Her fikk søster Anna lagt ned en lang og trofast tjeneste som sykepleier og bestyrerinne på institusjonen.

Hun bodde hele sin tjenestetid i 2. etasje på syke- og gamlehjemmet, dermed var hun alltid klar til å rykke inn ved behov, selv om hun egentlig hadde fri.

Søster Anna hadde omsorg for både pasienter og bygdefolk, både til kropp og sjel.

Den første tid av hennes tjenestetid i Kautokeino var Samemisjonens vinterstevne, på en måte, som en del av virksomheten for syke- og gamlehjemmet.

Litt før hun kom ble det bestemt at offer og kollekt i Kautokeino

kirke som kom inn stevnesøndagen skulle gå til utvidelse av ny sykeavdeling. Denne utvidelsen var bare på planstadiet ennå. Slik var vinterstevnet, forkynnelsen og bygdefolkets ofring, med på å legge grunnlaget for utvidelse av Kautokeino sykestue. Denne tradisjonen fulgte søster Anna opp. Det ble heller ikke mange år hun hadde vært i tjenesten før den nye sykeavdelingen kunne tas i bruk.

Vi andre arbeidere i Samemisjonen som tilhørte den evangeliske sektor hadde i søster Anna en solid støtte. Gamlehjemsbrakka, eller det gamle gamlehjemmet, som det også ble kalt, stod på sin "post" i hele søster Annas tid. Her hendte det, særlig i den første tid, at pasienter også ble plassert der når ekstra sykdomstilfeller stod på. Brakka ble mest brukt til gjesterom i søster Annas tid. Samemisjonens vinterstevne er nevnt, og da ble vi predikanter plassert der, og det kunne til tider være folksomt. Kosten mottok vi i spisestua i kjelleren sammen med betjeningen, under ledelse av søster Anna.

Ellers i året når det skulle være møte på bedehuset eller lignende var det bare å ringe til søster Anna, så var alt i orden med bekjentgjørelse, varme, overnatting og mat.

I noen år var hun også kirketjener på Lappoluoppal kapell som

Anna Fuglesteg døde nå i august.

Foto: NSMs arkiv

Samemisjonen bygde i hennes tjenestetid. Det ligger 4 mil fra Kautokeino, men her passet hun huset og stilte opp på gudstjenester og møter. Det var alltid noe "ekstra" å finne i hyllende på Lappoluoppal for den som måtte stoppe, planlagt eller ufrivillig med snøscooter.

Sammen med folket i Kautokeino vil vi i Samemisjonen takke søster Anna Fuglesteg for tjenesten hun la ned til beste for både kropp og sjel til de mennesker hun kom i kontakt med.

Vi lyser fred over søster Anna Fuglestegs minne.

Alf Kr. Tellefsen

Samenes Venn

Ansvarlig redaktør:
Generalsekretær
Magne Gamlemshaug
Redaktør: Jon Amundal

ADRESSE:
Samenes Venn
Norges Samemisjon
Vestre Kanalkai 20
7010 Trondheim
Tlf. 47 47 61 61
Fax: 73 51 25 05

E-post:
hovedkontoret@samemisjonen.no
Internett:
<http://www.samemisjonen.no>

ABONNEMENT:
11 nr. pr. år
Ordinær årspris: kr. 300,-
Til utlandet: kr. 350,-
For kontingent:
Konto nr.: 3000.15.18565
For offer og gaver til
misjonsarbeidet (også skattefrie):
Konto nr.: 3000.15.18530

Norges Samemisjon

er en uavhengig organisasjon med samme bekjennelsesgrunn som Den norske kirke. Samemisjonens mål er: På bibelsk og evangelisk-luthersk grunn å utføre indremisjonsarbeid blant den samiske befolkning. Siden 1993 har Samemisjonen også startet opp arbeid blant samer på Kola-halvøya. Samemisjonen ser det som en oppgave å støtte samisk språk og kulturarv. Støttevirksomheten omfatter 7 kretser.

Landsstyrets formann:
Sven Sunnset
4588 Kvås
Tlf. 993 98 871

Trykk: Wennbergs Trykkeri AS

Jens Fløttum ønsker velkommen.

Første søndagen i august innbød misjonsvennene i Singsås til det årlige seterstevnet i Nekkådalen. Det går på omgang mellom Det Norske Misjonsselskap, Normisjonen og Norges Samemisjon hvem som skal stille med taler, og i år var det igjen Samemisjonens tur.

Nekkådalen ligger i fortsettelsen av Forbygda, et dalføre som går sørover fra Singsås kirke. Og her er ei egen grend med hytter og setre. Flere har tatt opp tradisjonen med seterdrift slik at det i juli og august er et yrende liv her inne i fjellheimen.

Et slikt stevne er jo noe væravhenging, og det var med en viss spenning jeg la ut på denne turen. Værmeldingen var ikke så

Både seterkost og annen mat.

TRØNDELAG KRETS Seterstevne i Nekkådalen, Singsås

Tekst og foto: Jon Amundal

aller verst, og kjente jeg vennene i Singsås rett hadde de lagt planer også om været skulle bli dårlig.

Litt før kl 12 ankom jeg Fløttumsetra sammen med mine passasjerer. Og ganske riktig, her var folket i gang med å rigge opp et telt (i hvert fall tak) som folk kunne sitte under om ei regnskur skulle komme. Fløttumsetra ligger langt oppe i setergrenda med utsikt utover dalen og mange av de andre setrene. Høytaleranlegg ble også rigget opp, og folk fant seg plasser på forskjellige steder, noen inne under teltduken, noen i ly for vinden ved seterveggen, noen ute på setervollen – ja, litt overalt. Det var ikke så godt å ha oversikt, men hyttenabo Otto Støvik som fikk i oppdrag å telle, mente vi var noe over 70 personer samlet.

Eier av setra, Jens Gunnar Fløttum ønsket velkommen, og leste noen dikt som skildret livet i setergrenda. Tidligere setereier og far til Jens Gunnar, Jens Fløttum, hadde også ordet. Han er formann i Forbygda samemisjonsforening som er med å arrangere dette stevnet. Vi ble hilst med ord fra Salme 147 om å synge takkesang for Herren. Sangen tonet også ut over setergrenda – både allsang og duettsang ved Hans og Jens Malum. Jens Gunnar Fløttum spilte fløyte til allsangen

Jeg fikk også etter hvert ordet. Teksten fra Joh. 6 om Jesus som livets brød var det vi fikk dele noen tanker om. Det er viktig med brød - vi trenger mat hver dag for å leve. Men Jesus sier det er noe

En del av forsamlingen under teltduken.

som er enda viktigere. Han sier det slik i Joh. 6, 27: *Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som består og gir evig liv, den som Menneskesønnen vil gi dere. For på ham har Gud, Faderen, satt sitt segl.* Og den mat som Jesus kan gi oss er framfor alt syndenes forlatelse. Vi er alle syndere, og trenger Jesu frelsesverk. Det er den ”mat” vi må ha for å få evig liv.

Etter mer sang og hilsen ved Aina Toven Malum og tidligere sokneprest Jostein Malum var selve stevnedelen slutt og vi skulle få ta til oss av bordets gleder. Og her var det både seterkost – og annen mat. Det er godt og nødvendig også med denne maten, men la oss ikke glemme det viktigste!

En fin stevnedag var over og vi måtte sette kursen heimover igjen. Takk dere som ordnet med det flotte stevnet, takk alle som kom og takk for over 5400 kr til misjonen!